

ת"פ 48765/11 - מדינת ישראל נגד סיום טספלם ט

בית המשפט המחויז בבאר שבע
ת"פ 16-11-48765 מדינת ישראל נ' ט מס' אסир
לפני כבוד השופט אהרון משלו
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ - עו"ד מוחמד אלעומר

נגד הנאשם
סיום טספלם ט
ע"י ב"כ - עו"ד שני פריג'ון

בוכחים:

מתרגמן מטעם בית המשפט - מר בני גרמי"

גזר דין

א. כללי

הנאשם הורשע על פי הודהתו, בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות חמימות. מכתב האישום עולה כי הנאשם והמתלונן עובדים ייחדי באותו מקום - מפעל רב ברich באשקלון, וכי בתאריך 15.11.2016 פרץ ויכוח ביניהם, אשר במהלךו הם דחפו זה את זה, והמתלונן הכה את הנאשם בפיו באגרוף וכתוצאה מהכך נחבל הנאשם בפיו. לאחר מכן, חזר כל אחד לעבודתו, ולאחר מכן כאשר המתלונן עבר ליד הנאשם, הגיע הנאשם אל המתלונן כשהוא אוחז בידו אצמל והחל להכות את המתלונן בפניו. הויכוח בין השניים התאחד, ובמהלכו רק הנאשם את האצמל לעבר המתלונן, והאצמל פגע בפניו. כתוצאה לכך נגרמו למתלונן שבטים רבים בעקבות הפנים ובארובת העין הימנית והוא נדרש ניתוח חרום.

עוד עולה מכתב האישום כי הנאשם חדל ממעשי רק בשל העובדה כי עדי ראייה שנכחו באותו רוחיקו אותו מהמתלונן.

ב. ראיות לעונש

במסגרת הטייעונים לעונש העיד בן דודו של הנאשם כי מגיל חצי שנה גדל עם הנאשם באותו הבית והוא מוכר לכלם אדם טוב. בן דודו של הנאשם הוסיף כי בזמן היותו של הנאשם במעברו הלא לבקר את המתלונן בבית החולים, והמתלונן סיפר לו כי לא האמין שיגיעו למצב שכזה, וזאת העובדה שהוינו ביניהם קשרי חברות טובים. בנוסף,

העד כי גם רעייתו של הנאשם בקרה את המתלון בבית החולים והצירה על האירוע.

ג. טענות הצדדים

ב"כ המאשימה הגיש טיעוני בכתב, ציין בפתח הדברים כי הערך החברתי שנפגע מעשיו של הנאשם הוא הזכות החוקית של כל אדם לביטחון אישי, לשלמות גופו ושלמות נפשו. מדובר בערך מוגן בסיסי ביותר שביסודו כל מערכת חוק ומשפט, ומכאן גם החומרה המיוחדת שיש במעשיו של הנאשם שפגע פגעה קשה בערך חברתי זה בסיסי. לדבריו, מידת הפגיעה בערך המוגן של קדושת החיים וזכות האדם לשלם גופו, מצויה ברף הגבוה, מפני שעשייתו של הנאשם בוצעה כשהוא מצוי בנשך קר, וגרמו למתלון שרירים רבים בעצמות הפנים ובארובת העין. לדבריו, חובתו של בית המשפט לתרום את תרומתו למלחמה הקשה בעבירות האלים, בין היתר בענישה ממשית ומרתיעה שתהלהם את חומרת העבירות הללו.

אשר לנسبות ביצוע העבירה, טען ב"כ המאשימה כי תחילת האירוע בנסיבות הדדיות בין הנאשם למתלון, אשר בעקבותיהן הנאשם נטר טינה למתלון ותכנן לפגוע בו. לדבריו, מדובר במעשה שתוכנן מראש, על ידי הנאשם לבדו, במידעה שהוא עלול לגרום נזק קשה למתלון, כפי שאכן אירע, והכל כתוצאה מוויכוח סתמי שהתפתח לתגרה אלימה, שהייתה עלולה להתדרדר לאלים עוד יותר, אלמלא הורחק הנאשם מהמקום ע"י אחרים שהבחינו במעשיו.

ב"כ המאשימה הוסיף וטען, כי מתISKIR שירות המבחן מיום 8.6.2017 עולה כי המתלון לא שב אל מקום עבודתו ופרנסתו נפגעה, מפני שרופא תעסוקתי קבוע כי הנאשם אינו כשיר לעובדה כרתך בשל הפגיעה בעינו כתוצאה מעשיו של הנאשם, ואת כל הנسبות הללו יש לשקל לחובתו של הנאשם. לדבריו, מתוך העונש הראי נע בין שנתיים וחצי ל-5 שנים מאסר בפועל, והמאשימה עותרת לעונש מאסר שנמצא ברף התחתון של המתחכם, ביחד עם מאסר על תנאי ופיקוח משמעו למתלון.

לעומת זאת, טענה ב"כ הנאשם כי במסגרת הוויוכו שפרץ בין הנאשם למתלון, המתלון היה זה שהחל באירוע האלים, שבמהלכו אף שבר שנ לנאם וחרף זאת לא הוגש כתוב אישום כנגדו. בהמשך, בתגובה לאלים של המתלון כלפיו, השליך הנאשם אżמל על המתלון וגרם לנזק ממפורט בכתב האישום המתוקן. ב"כ הנאשם צינה כי מעשיו של הנאשם לא קדם תכנון מוקדם אלא עסקין באירוע ספונטני בלהט הרוחות.

אשר לנسبות האישיות של הנאשם, הפניה באת כוחו למתISKIR שירות המבחן ממנו עולה כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, גם בארץ מולדתו, נשוי, אב לשני ילדים ומספרנו יחיד. ב"כ הנאשם חזרה והציגה כי הנאשם הינו פלייט בארץ וכן קיים פער מנטלי בין הנאשם לשירות המבחן במובן של הבנת סיום סכסוך. ב"כ הנאשם צינה כי המלצה של שירות המבחן אודות הליך של "צדק מהאה" הינה המלצה לא מעשית מפני שהמתלון לא אוטר. לדבריה, מדובר באירוע ייחיד בנוף חייו של הנאשם, ולכן לא היה מקום למסקנותו של שירות המבחן בדבר הליך טיפול ולא בכדי הנאשם לא ראה בכך צורך. ב"כ הנאשם אבחן את הפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה וטענה כי העונש הראי לנאשם בנסיבות שלפנינו הוא 6 חודשים מאסר שירצעו בעבודות שירות.

מעשו של הנאשם אacen חמורים. עבירות אלימות טומנות בחובן פגעה קשה בערכיהם חברתיים בסיסיים, ובכללם ביטחונו של היחיד זוכתו של האדם לשלוות גופו ובריאותו. בנסיבות שלפנינו, התנהגותו האלים של הנאשם פגעה קשה במתלון, לא רק בשברים שנגרמו לפניו, אלא גם בפגיעה במקור פרנסתו כרתך שכן נוצר ממנה לשוב לעובודה בשל פציעתו.

עם זאת, לא ניתן להתעלם, מנסיבות ביצוע העבירה, אשר פורטו גם בטיעוני ב"כ הצדדים. המעשה החמור של הנאשם בא בעקבות קטטה הדדיות ביןו למתלון, ללא כל תכנון מוקדם, לאחר שהמתלון היכה את הנאשם בפיו באגרפו, וגרם לו לחבלה בפיו, כעולה מסעיף 2 לכתב האישום.

אשר לרמת העונשה הנוגגת, ניתן ללמידה עליה מעיון בפסקה שמתיחסת לעבירות דומות. בע"פ 2138/13 **כайд אבו קוידר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.6.2013),ណון עניינו של מערער שהורשע על פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של חבלה חמורה, בכך שבמהלך עבודתו בסופרמרקט בלבד, הסתכסר עם שני עובדים אחרים, כששבלב מסיים הגיעו לביתו של המערער כדי להתעמת אותו. הם תקפו את המערער, ובתגובה לכך הוא ذקר את אחד המתلونים בגבו, שכמו וbijdo באמצעות חפץ חד, ונס מהמקום. כתוצאה מעשיו של המערער נגרמו לאותו עובד חתכים, והוא אושפז ליוםים בבית חולים, שבמהלכם נזקק לניתוח וטיפולים. בית המשפט המחויז גזר על המערער, נעדר עבר פלילי, עונש מאסר למשך 18 חודשים ופיצוי ללקוחו בסך 5000 ₪, בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש.

בע"פ 4330/12 **אחמד דואס נ' מדינת ישראל**, (פורסם בנבו, 5.11.2012)ណון עניינם של מערערים שהורשעו על פי הודהתו בכתב אישום מותקן במסגרת הסדר טיעון. המערער 1 הורשע בעבירה של חבלה ופצעה בנסיבות חמירות והערער 2 הורשע בסטיון לעבירה זו. בית המשפט המחויז גזר על המערער 1, 10 חודשים מאסר בפועל ובית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש והותיר את העונש על כנו.

בע"פ 5316/13 **مسألةה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 9.12.2013) נדחה ערעור על חומרת עונש של 9 חודשים מאסר בגין עבירה של חבלה חמורה בנסיבות חמירות. באותו מקרה, המערער, צעיר כבן 20, חתר את המתלון בלחיו באמצעות סcin' בשל "החלפת מבטים" על רקע היכרות מוקדמת, תוך שהותיר צלקת בולטת בפניו. שירות המבחן המליך להימנע מהרשעתו. נקבע כי העונש שהוטל על המערער הוא עונש מקל לנוכח חומרת הנזק: "אות קין בפניו של המערער" אף בהuder נכות תפוקודית.

בסוף דבר לאחר ש שקלתי את מכלול הנסיבות, נראה כי מתחם העונש הראו לעבירה ונסיבותיה הוא בין 9 ל-24 חודשים מאסר בפועל לצד עונשים נלוויים.

כאמור, הוגש עניינו של הנאשם שני תסקרי שירות מבנן, האחד מיום 11.6.2017 וממנו עולה כי הנאשם ליד

אריתריה כבן 30, נשוי ואב לשני ילדים בני שנה וחצי ו-4.5, הגיע לישראל בשנת 2003, ובתקופה הRELBNITIET לכתב האישום עבד בחברת "רב בריח" באשקלון. ככל הoi בין ובין המתלון יחס עבודה תקינים וטובים לחברים לעובדה, וביום ביצוע העבירה פרץ בין השנאים וזכה סיב אופן העבודה שבמלהלו דחף אותו המתלון והיכה בפנוי באגרכו, ובתגובה לכך פגע הנאשם במתלון באמצעות האזל, כמפורט בכתב האישום.

ה הנאשם הביע בפני שירות המבחן צער וחרטה על פגיעתו במתלון, שירות המבחן ציין בתסקירות כי משיכה עם מנהלו היישר של הנאשם עליה כי מדובר באדם חיובי, מסור וח:right אשר למעט האירוע נשוא כתוב האישום לא הoi בעיות אלימות מצדיו כלפי שאר העובדים. שירות המבחן לא הצליח ליצור קשר עם המתלון, והתרשם כי הנאשם מבין שהתנהגותו חריגה, והוא מודע למחריר שהוא צריך לשלם בגין התנהגותו והשלכות שיש לך על משפחתו. עם זאת, שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו מצליח להבין את הגורמים שהובילו אותו להתנהגות המתרפרצת באירוע נשוא כתוב האישום ואף אינו מגלה נוכנות לבחון זאת. בנסיבות אלו, סבר שירות המבחן כי נדרש ענישה שיש בה לחידד אחריות למשעו של הנאשם והמליץ על הטלת ענישה מוחשית לצד פיצויים במתלון.

לביקשת ב"כ הנאשם שטעה כי הייתה תקשורת לקויה בין הנאשם ובין שירות המבחן בכלל קשיי שפה, הוריתי לשירות המבחן לבחון שוב את עניינו של הנאשם, ובעקבות בדיקה חוזרת זו הוגש תסוקיר משלים ביום 2.7.2017, אשר הוקן לאחר שיחה נוספת עם הנאשם באמצעות מתרגם לשפה הטיגרית - שפתו של הנאשם. בתסוקיר המשלים שירות המבחן שב על הערכתו כי קיים סיכון להתנהגות אלימה שכן חומרת מעשיו של הנאשם מבטאים התנהגות אימפולסיבית ולא מושסטת. שירות המבחן ציין עוד כי לאחר שיחה נוספת עם הנאשם, התחזקת התרששותו כי הנאשם, אשר אינו רואה כל צורך במערכות טיפולית בעניינו, אינו מגלה נוכנות לבדוק את דפוסי התנהגותו, אף אינו מצליח לגלוות אמפתיה למתלון, למעט הבעת צער וחרטה לגבי האירוע נשוא כתוב האישום. בסופו של דבר שירות המבחן שב בתסוקיר המשלים על המליצה העונשית שניתנה בתסוקיר הראשון, ואני בא בהמלצה טיפולית ביחס לנאים.

לא אמנע מלצין כי ההתרשםות שלי מה הנאשם שונה מהתרשםות שירות המבחן. אני מתרשם כי מדובר באירוע חריג שאינו מאפיין את התנהגותו של הנאשם, בבחינתו יוצא מן הכלל שאינו מעיד על הכלל. התרששותי נובעת הnki של הנאשם והן מהדברים החשובים שמסר מנהלו של הנאשם לשירות המבחן, וכן מהצער וחרטה שההintendent הביע בדבריו האחרון. לא ניתן לציין בהקשר זה כי הנאשם הביע את צערו לא רק בדברים, אלא במידה מסוימת גם בנסיבות, בכך שגם אשתו וגם בן דודו של הנאשם הלקו לבקר אצל המתלון כשהיה מאושפז בבית חולים, בעת שההintendent עצמו היה עוצר, כפי שהuid בן דודו של הנאשם במהלך הטיפולים לעונש.

עם זאת, עדין מדובר במעשה חמוץ שביצע הנאשם, אשר מעיד על אובדן שליטה, ואף גרם נזק ממשמעותי למתלון. הנאשם גם סייר להשתלב בהליך טיפול שוצע לו ע"י שירות המבחן, ואת הדברים הללו יש לשקלול לחובתו של הנאשם.

מנגד, לא ניתן להעתלם מכך שההintendent ביצע את מעשיו בתגובה לתקפנות קודמת של המתלון, וכן מהצער וחרטה שהביע הנאשם גם בפני שירות המבחן, וגם בפני בית המשפט, אשר לפי התרשםותי היו כנים ואמתים. כמו כן, יש לשקלול לזכותו של הנאשם את עברו הנקי, ואת נסיבותו האישיות שאינן קלות, כפי שהן עלות מהתשקיר הראשון של שירות

הմבחן. אצין עוד כי מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם, כי בהדר מתلون ששירות המבחן לא הצליח לאתר אותו, לא ניתן להמליץ על הליך של "צדק מאחה", ולכן אין לזקוף עובדה זו לחובתו של הנאשם.

זאת ועוד, ראוי לחתם משקל גם לתנאים המגבילים שבהם היה נתון הנאשם מАЗ שוחרר ממעצרו, אשר היה בהם כדי להכבד במידה לא מבוטלת על הנאשם, כפי שעולה גם מהתקסיקור המשלים של שירות המבחן.

סוף דבר, נוכח כל האמור לעיל, לאחר ש שקלתי את מכלול נסיבותו של הנאשם, ואת השיקולים לקולא ולחומרה שפורטו לעיל, ולאחר שנתי דעתה גם להמלצתו של שירות המבחן להשיט על הנאשם עונישה ממשמעותית שתחัด בפנוי את האחריות למשעו, החלטתי לגוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשים מאסר בפועל בגין ימי מעצרו של הנאשם (מיום 16.11.2016 עד יום 27.11.2016).

ה הנאשם יתיצב לתחילה ריצו עונשו ביום 09:00 במקביל הקליתה בכלא אשל.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור בתקופת התנאי עברית אלימות מסווג פשע.

ג. פיצוי בסך 2500 ₪ אשר ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים, בכפוף לכך שההאשמה תמציא את פרטי המתalon לתיק בית המשפט בתוך 45 ימים.

ב"כ הצדדים, יגישו הודעה לבית המשפט עד יום 18.2.18 אודות אפשרות תשלום הקנס.

ד. בשל מצבו הכלכלי של הנאשם לא ראוי מקום להשיט עליו גם קנס כספי.

ניתנה והודעה היום כ"ג בטבת תשע"ח, 10/01/2018 במעמד הנוכחים.

אהרון משלוחות, שופט